

Kirje

(Ei kuorta, Lähettämätön? Pietarin palosta päättelen: Syys-Lokakuulta 1941/AKR)

K.napa

Rva Aili Honkasalo.

Tervehdys täältä Kannakselta. Olemme taas muuttaneet. Tämä on jo kuudes paikka ja asumme nyt tällä matkalla ensikerran teltassa. Tämä on pahviteltoa ja pitää oikein hyvin lämpimänkin.

On jyssätty taas niinkun aina alkajaisiksi ja edelleen, aina , kun uusi parakki tulee valmiiksi, niin se nopeasti jyssätään. Ja laitetaan siellä osasto kuntoon. Meillä on vain yksi talo sairaalaavarten, se on kansakoulu ja siellä meidän (a)-osasto ja sitten siinä vieressä on pienempi talo jossa meidän hoitajat asuvat ja muita taloja tässä ryhmässä olekkaan. Toimisto sijaitsee navetassa ja sikalassa, mutta tästä kappaleen matkaa eteenpäin on yksi talo, jossa on meidän apteekki.

Olen kovasti nauttinut, kun pääsin tänne mukaan vaikka se joskus tuntuukin kiireen aikana mahdottomalta, että voi kovin pitkältä olla täällä eteenpäin, mutta Pietarinkin pitäis nähdä, niin sitten jo voinkin jättää tämän sairaalan. Olen yrittänyt vähän päästä lomalle, nyt ensiksi ja jos pääsen lomalle, niin tulen kerjäämään p.o. työtakkia, kun esiliinat ovat aika tritsissä(?) täällä. Olen pitänyt omaa työtakkia suurjyssäyksissä, mutta osastolla en voi sitä pitää, kun se on siviili kampe, ja joutuisin pitämään sitä melkein kaiketpäivät.

Ulkona on hirmun pimeää, mutta täällä teltassa tuoksuu kuusenhavuilta. Tämä on kun joulukoto. Kyllä olemme jokatapauksessa mettittymäänpäin. Ne jotka ovat tulleet lomalta kertoivat kotiväkiensä ihmetelleen heidän uusia tapojaan, mutta minulla ja Lempillä on vielä vain utuinen haave siitä, kun ollaan Ilmajoen asemalla. Pianhan sentään siellä ollaan jos lomaa saa.

Täällä on vähän vaikea kirjoittaa, kun on hämärä, kuuma ja monta puheen pitäjää, yhtäaikaan koolla.

Keittiölotat tulivat meitä vastaan ulkona pimeässä ja käskivät meidän katsoa, kun Pietari palaa ja niin me kiipesimme mäelle katsomaan, kun ammuksiset leimahtelivat siellä Pietarin suunalla.

Tämä kaikki tuntuu epätodelliselta. Uskoimme tämän olevan meille viimeinen siirto mutei tiedä ---.

Räisälän Kunnunkoskella(?) olimme, niinkauan, kun kotona kun ilmajokelaiset olivat siellä. Menimme Lempin kansa eräänä sunnuntai-iltana heidän luokseen visiteeraamaan ja pojat olivat hajottaneet justiin telttansa ja hakkasivat kankaita maahan. He sanoivat siellä olevan rumihin karpäsiä, jotka syövät siinä mäeltä raatoja ja sitten tulevat heidän kupiillensa.

(ei allekirjoitusta)